

Arrest

nr. 303 889 van 27 maart 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. VANGOIDSENHOVEN
Interleuvenlaan 62
3001 HEVERLEE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 2 november 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 september 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 januari 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 februari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat E. VANGOIDSENHOVEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen België binnen op 13 mei 2023 en verzoekt op 15 mei 2023 om internationale bescherming. Op 28 september 2023 beslist de commissaris-generaal voor de vluchteling en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) ten aanzien van verzoeker tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag aangetekend naar verzoeker wordt verzonden, en die luidt als volgt.

“(…)

A. Feitenrelaas

U bent een staatsburger van Georgië en van Georgische afkomst. U bent geboren op 27 juni 1986 in Tbilisi waar u heeft verbleven tot uw vertrek uit Georgië. U was ongeveer vijf jaar gehuwd en heeft een dochtertje. U heeft verschillende jobs uitgeoefend.

U bent biseksueel. U heeft vier of vijf keer een relatie gehad met een vrouw. Toen u 16 jaar was had u ook seksuele contacten met een man. U heeft ook één keer een echte liefdesrelatie met een man gehad, toen u 22 jaar was. U probeerde voor de buitenwereld ook altijd te verbergen dat u ook op mannen viel. U bent in 2014 gehuwd met uw ex-echtgenote. U werd gedwongen om met haar te huwen door haar familie omdat uw ex-echtgenote zwanger was van u. U had sedert het begin van uw huwelijk veel ruzie met uw ex-echtgenote. Sinds uw ex-echtgenote berichten heeft gelezen die u heeft verstuurd naar een transgender bent u dan in grote problemen gekomen. Uw ex-echtgenote heeft aan haar familie, uw familie en uw vrienden verteld over uw seksuele oriëntatie, met name dat u biseksueel bent en ook op mannen en transgenders valt. U heeft uw ex-vrouw gezegd dat jullie moesten scheiden en ze heeft toegestemd en enkele weken nadat uw ex-echtgenote uw berichten aan die transgender persoon heeft gelezen bent u in mei 2019 officieel gescheiden van haar. De volgende dag bent u door de stiefvader van uw ex-echtgenote aangevallen en later op die dag bent u ook door de zoon van die stiefvader in elkaar geslagen. Ze hebben u ook verboden uw dochter te bezoeken. De stiefvader van uw ex-echtgenote werkt bij de Veiligheidsdienst, hij heeft daar een hoge functie en is heel invloedrijk. De zoon van die stiefvader is een criminele autoriteit en u heeft vernomen dat die zoon ondertussen in de gevangenis zit. Na het incident heeft iedereen in uw wijk vernomen over uw seksuele oriëntatie en daar zijn ook veel mensen met een macho-mentaliteit. U probeerde steeds die mensen te vermijden. U werd ook een tweede keer aangevallen toen u uw dochter wou bezoeken. De moeder van uw ex-echtgenote had u op 12 januari 2021 toegelaten met uw dochter in de tuin te spelen. Maar na een half uur zijn de stiefvader van uw ex-echtgenote, zijn zoon, en nog iemand anders thuis gekomen. U werd gedwongen in hun auto in te stappen en u werd meegenomen naar de Saburtalo-wijk. Ze hebben u daar uitgescholden en zwaar geslagen met een voorwerp. U werd ook met een mes in uw bovenbeen gestoken. De stiefvader van uw ex-echtgenote, zijn zoon, en nog iemand anders hebben u daarna meegenomen en hebben u naar het ziekenhuis gebracht. U mocht niets zeggen over hen aan de politie. U heeft twee nachten in het ziekenhuis verbleven. Na het incident heeft u nog tot de zomer verder gewerkt maar u vermeed de personen die over u wisten. Omwille van de problemen met de stiefvader van uw ex-echtgenote en zijn zoon en met hun kennissen in de wijk besloot u Georgië te verlaten. U vreest immers dat ze u misschien zouden vermoorden. U bent een eerste keer uit Georgië vertrokken en naar België gereisd op 15 augustus 2021. U verbleef met een valse Slovaakse identiteitskaart en een vals Slovaaks rijbewijs in België, waar u ook werkte met die valse documenten. Op 21 januari 2023 heeft u België weer verlaten omdat uw moeder ziek was. U verbleef bij uw moeder en niemand behalve uw moeder wist dat u terug was in Georgië. Omdat u in de eerste drie maanden niet terug naar België kon reizen bent u pas op 26 april 2023 opnieuw naar België vertrokken.

U diende op 15 mei 2023 een verzoek om internationale bescherming in België in.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten voor: uw paspoort (origineel), uw identiteitskaart (origineel), uw geboortecertificaat (origineel), een brief van de politie (origineel), een medisch attest van uzelf (origineel), een medisch attest van uw moeder (origineel), uw diploma (origineel), uw echtscheidingsakte (origineel) en een attest van een blanco strafblad (origineel).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

U vreest dat de stiefvader van uw ex-echtgenote en zijn zoon u misschien zouden vermoorden omwille van uw seksuele geaardheid en het feit dat u van uw ex-echtgenote bent gescheiden nadat uitkwam dat u berichten verstuurde naar een transgender persoon.

*Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 16 januari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20230116.pdf), blijkt dat een groot deel van de Georgische bevolking nog steeds negatieve gevoelens koestert ten aanzien van homoseksualiteit, niettemin de houding tegenover LGBTI+-personen sinds 2016 is verbeterd. Vooral in de regio's zijn deze gevoelens diepgeworteld. In Tbilisi zijn mensen meer open-minded. Leden van de LGBTI+-gemeenschap in Georgië kunnen in hun dagelijkse leven bijgevolg nog steeds op verschillende vlakken geconfronteerd worden met discriminatie, onder meer op vlak van onderwijs, tewerkstelling en gezondheidszorg. Ook in de gezinscontext is er vaak sprake van homofobie, hoewel verschillende LGBTI+-personen er na hun outing wel een goede band met hun familie op na houden. Daarnaast lopen leden van de LGBTI+-gemeenschap, transvrouwen in het bijzonder, het risico om slachtoffer te worden van geweld en haatmisdrijven. Het aantal geweldsincidenten neemt doorgaans toe wanneer het thema actueel is, traditioneel in de periode rond de internationale dag tegen homofobie en transfobie (IDAHOT) op 17 mei en de Pride Week in de maand juli. Het betreffen hier echter geen systematische persoonsgerichte aanvallen. Dankzij opleidingen voor politieagenten, onderzoekers en procureurs verloopt de identificatie van haatmisdrijven de laatste jaren ook beter, al blijft een doeltreffend onderzoek naar haatmisdrijven vaak een uitdaging. Niettegenstaande de LGBTI+-gemeenschap een van de kwetsbaarste groepen in Georgië blijft, is er actueel dus geen sprake van veralgemeende vervolging van LGBTI+-personen.*

In hoeverre LGBTI+-personen blootstaan aan homo- of transfobie en/of discriminatie en in hoeverre dergelijke problemen naar aard, intensiteit en draagwijdte beschouwd kunnen worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, dient dan ook individueel beoordeeld te worden. U slaagt er echter niet in aan te tonen dat er in uw concreet geval sprake is van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Uw asielaanvraag is immers ongeloofwaardig en uw asielmotieven zijn ook ongegrond.

Ten eerste bent u pas na meer dan een half jaar na het laatste incident op 12 januari 2021, waarbij u beweerdelijk zwaar werd geslagen en ook in uw bovenbeen werd gestoken, voor de eerste keer, op 18 augustus 2021, gevlucht uit Georgië. U ging nog naar uw werk maar probeerde de personen die over u wisten te vermijden. U heeft ook overwogen te verhuizen maar u heeft dit niet gedaan omdat het geen zin had. Ze zouden u overal terugvinden. Bovendien was het huis waar u woonde van uw moeder en uw moeder wilde niet verhuizen (CGVS, S., 01.09.2023, p. 5 en p. 11). De vaststelling dat u, na de ernstige feiten op 12 januari 2021, waarbij u volgens uw verklaringen ook werd verwond, nog meer dan een half jaar wachtte alvorens te vluchten uit uw land van herkomst, toont aan dat u internationale bescherming niet acuut of dringend noodzakelijk achtte en ondermijnt ook finaal de ernst en de geloofwaardigheid van de door u geschetste vrees. Dit gedrag is onverenigbaar met de door u aangehaalde ernstige vrees voor vervolging, namelijk dat u vermoord zou kunnen worden omwille van uw geaardheid. Deze vaststelling zet op zijn minst vraagtekens bij de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag.

Ten tweede is het volstrekt onbegrijpelijk dat u een eerste keer in België was op 15 augustus 2021 en dit tot 21 januari 2023, dus ongeveer anderhalf jaar lang, en u toen vreemd genoeg heeft nagelaten om een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Hiermee geconfronteerd gaf u aan dat er lange rijen waren bij het Klein Kasteeltje en u een paar Georgiërs was tegengekomen en zij vertelden u dat u geen opvang zou krijgen. U werd bang om op straat terecht te komen. U zou daarom geen verzoek om internationale bescherming hebben ingediend. U verklaarde ook dat u er spijt van zou hebben dat u toen geen verzoek om internationale bescherming had ingediend (CGVS, S., 01.09.2023, p. 18-19). Wat u aanbrengt na confrontatie is echter allerm minst een aanvaardbare verschoning om geen verzoek in te dienen en doet niets af aan de vaststelling dat u ongeveer anderhalf jaar in België heeft verbleven, met een valse identiteit dan nog (zie document nummer 4 in het administratief dossier), en zonder asiel aan te vragen. Dat is opnieuw een gedrag dat onverenigbaar is met de door u beweerde vrees voor vervolging, met name de vrees voor uw leven. Deze vaststelling doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag.

Ten derde moeten we ook opmerken dat u op 21 januari 2023 bent teruggekeerd naar Georgië. Deze vaststelling vormt een verdere bevestiging van de ongeloofwaardigheid van uw vrees voor vervolging. We mogen immers toch redelijkerwijze verwachten dat u niet zal terugkeren naar uw land van herkomst als u vreest daar vermoord te worden en u tegelijkertijd aangeeft dat u daar overal kan gevonden worden (CGVS, S., 01.09.2023, p. 11). U verklaarde dat u bent teruggekeerd omdat uw moeder ziek was (CGVS, S., 01.09.2023, p. 4 en p. 19). Maar zelfs al was uw moeder ziek, er was ook familie in Georgië die uw moeder wat kon helpen zo blijkt uit uw verklaringen (CGVS, S., 01.09.2023, p. 20), wat maakt dat uw gedrag opnieuw duidelijk niet in overeenstemming was met een gegronde vrees voor vervolging en de ziekte van uw moeder niets afdoet aan deze vaststelling. Ook deze vaststelling brengt de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag in het gedrang.

Ten vierde moet hier nog aan toegevoegd worden dat u, nadat u teruggekeerd was naar Georgië op 21 januari 2023, u nog meer dan drie maanden bent gebleven in Georgië. U gaf aan dat u niet eerder naar België kon gezien u Georgië drie maanden niet meer mocht verlaten (CGVS, S., 01.09.2023, p. 19). Niettemin blijft het opmerkelijk dat u dan effectief nog drie maanden wacht vooraleer opnieuw te vertrekken uit Georgië en u nalaat, als is het illegaal, manieren te zoeken om vroeger te vertrekken aangezien u vreesde voor uw leven in Georgië, volgens uw eigen verklaringen. Het feit dat niemand zou geweten hebben dat u in Georgië was voor drie maanden lang (CGVS, S., 01.09.2023, p. 19), wat op zich reeds opmerkelijk is, doet hier niets aan af.

Ten vijfde moet het CGVS u erop wijzen dat u in eerste instantie helemaal niet kan antwoorden op de vraag, die tot driemaal toe werd gesteld, hoeveel tijd er is verlopen tussen het moment dat uw ex-echtgenote alles aan iedereen die u kende heeft verteld over uw seksuele geaardheid en uw berichten aan een transgender persoon en de scheiding met uw ex-echtgenote (CGVS, S., 01.09.2023, p. 13-14). Dat maakt uw asielrelaas ook bijzonder ongeloofwaardig gezien de openbaring door uw ex-echtgenote van uw geaardheid aan anderen, vrienden en familie, en de scheiding van uw ex-echtgenote nu net twee kernelementen betreffen uit uw asielrelaas.

Ten zesde verklaarde u dat u voor de scheiding geen problemen heeft gehad met de stiefvader van uw ex-echtgenote en zijn zoon. De dag na de scheiding dan wel (CGVS, S., 01.09.2023, p. 13). Het is in dit verband toch wel vreemd te noemen dat u pas in de problemen komt de dag na de scheiding van uw ex-echtgenote (CGVS, S., 01.09.2023, p. 10). De stiefvader van uw ex-echtgenote heeft daarvoor ook nooit iets geëist. De vervolgingsfeiten zouden een straf zijn voor wat u uw ex-echtgenote heeft aangedaan (CGVS, S., 01.09.2023, p. 15). Hoe dan ook blijft het opmerkelijk dat de stiefvader van uw ex-echtgenote en zijn zoon u pas hebben aangepakt eenmaal u gescheiden was van uw ex-echtgenote. U verklaarde dat de stiefvader van uw ex-echtgenote en zijn zoon misschien niet echt vroeger wisten over uw geaardheid en de berichten aan een transgender persoon. Dit is echter weinig aannemelijk gezien u verklaarde dat uw ex-echtgenote heel boos was geworden en ze iedereen heeft verteld over uw geaardheid na het ontdekken van de berichten aan de transgender (CGVS, S., 01.09.2023, p. 12). Voorgaande opmerkingen, alles samen genomen, halen de geloofwaardigheid van uw asielrelaas toch wel volledig onderuit.

Ten zevende kunnen we ook niet anders dan vaststellen dat uit uw verklaringen blijkt dat u omwille van uw biseksuele geaardheid geen andere problemen heeft gekend dan deze met de stiefvader van uw ex-echtgenote en zijn zoon en een kennis van hen. Bovendien volstaat die biseksuele geaardheid an sich ook niet om een gegronde vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade aan te tonen in Georgië.

Daarnaast dient er te worden opgemerkt dat zelfs wanneer uw asielrelaas geloofwaardig zou zijn, quod non in casu, uw vrees voor vervolging of risico op ernstige schade niet gegrond is. Er dient immers te worden benadrukt dat internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat een verzoeker om internationale bescherming de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van de voormelde wet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de verzoeker om internationale bescherming zich niet onder de bescherming van in casu zijn land van herkomst kan, of wegens het reële risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds. De verzoeker om internationale bescherming moet aannemelijk maken dat hij of zij alle redelijke van hem of haar te verwachten mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput.

Het is op dit vlak belangrijk u erop te wijzen dat uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 16 januari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20230116.pdf), blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken,

kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Niettemin er in Georgië op vlak van bescherming in geval van LGBTI+-personen wel degelijk tekortkomingen zijn, blijkt uit de eerder aangehaalde informatie dat ook LGBTI+-personen bij de politie terecht kunnen voor klachten. Vanwege het risico op ongevoeligheid, een mogelijk gebrek aan privacy en angst voor secundaire victimisatie en gedwongen outing hebben leden van de LGBTI+-gemeenschap vaak echter weinig vertrouwen in de ordediensten. Het feit dat de organisatoren van het homofob geweld van 5 en 6 juli 2021 nog niet zijn bestraft, heeft dit wantrouwen nog versterkt. Dit leidt ertoe dat LGBTI+-personen eerder een beroep doen op ngo's zoals WISG, Equality Movement en Temida om verdere stappen te ondernemen wanneer zij geconfronteerd worden met problemen. Wanneer een ngo betrokken is in een zaak, wordt deze vaak ook serieuzer genomen. Desalniettemin raden ngo's, waaronder Equality Movement, leden van de LGBTI+-gemeenschap actief aan om naar de politie te stappen. De houding van politieagenten is de laatste jaren bovendien merkbaar verbeterd, mede dankzij opleidingen en sensibilisering. Als de politie niet helpt, is het ook mogelijk om naar de Public Defender te stappen. De betrokkenheid van de Public Defender zorgt er vaak voor dat een zaak grondig onderzocht wordt. Gelet op bovenstaande informatie volstaat uw loutere verwijzing naar de algemene situatie op vlak van bescherming van de LGBTI+-gemeenschap niet om te concluderen dat uw autoriteiten in geval van problemen onwillig dan wel onmachtig zouden zijn u hulp en/of bescherming te bieden.

Uit uw verklaringen blijkt duidelijk dat u zich met betrekking tot de verklaarde problemen niet tot de bevoegde autoriteiten heeft gewend. U diende geen klacht in bij de politie tegen de personen die u vervolgden (CGVS, S., 01.09.2023, p. 17-18). U verklaarde dat dit helemaal geen zin had omdat de stiefvader van uw ex-echtgenote een hoge functie had bij de Veiligheidsdienst in Georgië en hij heel invloedrijk was en connecties had bij de politie. De stiefvader van uw ex-echtgenote zou de functie van polkovnik hebben gehad bij de Veiligheidsdienst in Georgië, net onder de generaal (CGVS, S., 01.09.2023, p. 15-17). De antwoorden op de vraag hoe u weet dat de stiefvader van uw ex-echtgenote zo'n hoge functie had bij de Veiligheidsdienst zijn echter allerminst overtuigend waardoor uw beweringen omtrent de functie van de stiefvader van uw ex-echtgenote ernstig in twijfel kunnen worden getrokken. U gaf op het persoonlijk onderhoud op het CGVS immers voortdurende vage en ontwijkende antwoorden. U weet helemaal niet hoe lang de stiefvader van uw ex-echtgenote al bij de Veiligheidsdienst werkt, hoe hij binnen de Veiligheidsdienst aan werk is geraakt of wat hij heeft gestudeerd of daarvoor heeft gedaan (CGVS, S., 01.09.2023, p. 16). Nochtans was de stiefvader van uw ex-echtgenote altijd heel trots als het over zijn werk en zijn functie ging en vertelde hij daar graag over (CGVS, S., 01.09.2023, p. 10 en p. 16). U verklaarde verder ook zeker te weten dat de stiefvader van uw ex-echtgenote bij de Veiligheidsdienst werkt omdat hij u zijn attesten, bewijzen en badges heeft laten zien. Wanneer u echter ter bevestiging werd gevraagd of de stiefvader van uw ex-echtgenote zijn badge aan u heeft laten zien herinnert u niet goed wanneer het was maar hij zou de badge wel hebben getoond. Wat verder verklaarde u echter dat u die badge weliswaar persoonlijk heeft gezien maar niet echt heeft gelezen wat op de badge stond (CGVS, S., 01.09.2023, p. 16). Wanneer u dan bijvoorbeeld werd gevraagd welke kennissen de stiefvader van uw ex-echtgenote had bij de politie en op welke manier hij invloed had geraakte u niet verder dan de volgende ontwijkende verklaring: 'Zoals ik weet en hoorde tijdens de gesprekken van mijn schoonmoeder, is dat hij bij verschillende instanties kennissen heeft en veel invloeden heeft. Maar als je hem persoonlijk ziet met zijn uiterlijk en zijn manier van spreken. Hij is gewoon crimineel (CGVS, S., 01.09.2023, p. 17).' Wanneer u dan daarop volgend werd gevraagd wat uw ex-schoonmoeder wel zou hebben gezegd waaruit u afleidt dat hij veel invloed heeft antwoordt u opnieuw niet op de vraag en geeft u het volgende, opnieuw ontwijkende, antwoord: 'Hij vertelde zelfs over hoe hij in op een dag in een restaurant is binnengegaan waar de politieagenten aan het feesten waren en iedereen heeft hem met eer ontvangen. Ik heb ook gehoord, dat op een dag, toen hij in een restaurant is binnen gegaan, hij wilde iets reserveren en op dat moment zaten daar criminele autoriteiten. En toen ze hem hebben gezien zijn ze opgestaan om hem te eren. Ik heb ook gehoord dat hij goede kennissen heeft bij vliegtuigmaatschappij Georgian Airways (CGVS, S., 01.09.2023, p. 17).' U verklaarde ook dat u vernomen heeft dat de zoon van de stiefvader van uw ex-echtgenote in de gevangenis zou zitten. U weet bovendien ook met zekerheid dat die zoon vroeger al in de gevangenis zat (CGVS, S., 01.09.2023, p. 10, p. 16 en p. 18). Deze verklaringen vallen echter moeilijk te rijmen met uw beweringen dat de stiefvader van uw ex-echtgenote net onder de generaal van de Veiligheidsdienst stond (CGVS, S., 01.09.2023, p. 10), of misschien zelf al generaal was, en hij bijzonder invloedrijk en machtig zou geweest zijn. Als de stiefvader van uw ex-echtgenote er niet in slaagde zijn eigen zoon uit de gevangenis te houden kunnen er ook wel vragen gesteld worden bij uw beweringen dat de stiefvader van uw ex-echtgenote zo invloedrijk en machtig is. Bovendien moet in dit verband nog worden

vermeld dat zelfs wanneer de stiefvader van uw ex-echtgenote invloedrijk en machtig zou geweest zijn, wat kan betwijfeld worden zoals hoger aangegeven, handelingen van individuele ambtenaren van veiligheidsdiensten niet kunnen worden gelijkgesteld met een georganiseerde vervolging en/of het toebrengen van ernstige schade door de Staat of op het niveau van de Staat. Een dergelijk persoon is geen vertegenwoordiging van het hele machtsapparaat van Georgië en derhalve volstaat uw uitleg niet om het niet inroepen van bescherming van de autoriteiten te rechtvaardigen. We moeten verder nog vermelden dat u ook helemaal geen advocaat heeft geraadpleegd om te zien wat u zou kunnen doen. U heeft zich ook niet gewend tot de Public Defender of tot de ngo's in Georgië die de rechten van mensen verdedigen (CGVS, S., 01.09.2023, p. 17-18). Uw motivering dat dit allemaal geen zin had, bijvoorbeeld omdat ngo's zelf bescherming nodig hebben (CGVS, S., 01.09.2023, p. 18), kan niet worden weerhouden. Uit de hierboven aangehaalde informatie blijkt duidelijk dat deze personen en instanties in Georgië nuttig kunnen worden aangewend door iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden. Indien u zich niet heeft gewend tot de bevoegde autoriteiten kan er moeilijk verwacht worden dat de autoriteiten daadwerkelijk optreden. Het doel van een klacht is het voorkomen of oplossen van problemen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van een bepaald probleem/ misdrijf, dan kunnen ze hier vanzelfsprekend ook niet tegen optreden. Er valt aldus nergens uit uw verklaringen enige indicatie te halen dat u ook een beroep heeft gedaan op bescherming en bijgevolg is uw asielrelaas dan ook ongegrond, nog afgezien bij de vragen die kunnen worden gesteld bij de geloofwaardigheid van uw asielrelaas, zoals hoger aangegeven.

De door u voorgelegde documenten wijzigen niets aan de voorgaande appreciatie. Uw paspoort, uw identiteitskaart en uw geboortecertificaat bevestigen enkel uw identiteit. De brief van de politie geeft aan dat u in 2022 in België aanwezig was met een valse Slovaakse identiteitskaart en een vals Slovaaks rijbewijs. Het medisch attest van uzelf bevestigt inderdaad dat u een hersenschudding, een open wonde ter hoogte van uw hoofd en een open wonde ter hoogte van uw dij heeft opgelopen en u van 12 tot 14 januari 2021 in het ziekenhuis heeft verbleven. Een medisch attest vormt echter geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen. Het medisch attest van uw moeder is een bewijs dat uw moeder begin 2023 medische problemen had die op zich niet in twijfel worden getrokken. Uw diploma is niet relevant met betrekking tot het onderzoek van uw verzoek om internationale bescherming. Uw echtscheidingsakte geeft enkel aan dat u gescheiden bent van uw vrouw wat niet in twijfel wordt getrokken. Die echtscheidingsakte zegt ons niets over de context waarin de echtscheiding tot stand kwam. Het attest van een blanco strafblad is niet relevant met betrekking tot het onderzoek van uw verzoek om internationale bescherming.

Uit het voorgaande blijkt dan ook dat u niet hebt aangetoond dat er wat u betreft een vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève, noch dat er een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 57/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Vooreerst gaat verzoeker in op zijn gedrag dat volgens hem niet onverenigbaar is met een gegronde vrees voor vervolging. Waar in de bestreden beslissing gesteld wordt dat hij lang zou gewacht hebben na het incident op 12 januari 2021 om zijn land van herkomst te verlaten, werpt verzoeker op dat hij heeft toegelicht dat hij bij zijn moeder inwoonde en dat hij niet meteen mogelijkheden zag om te verhuizen, te meer nu dit

weinig zinvol was binnen Georgië gezien het profiel van zijn stiefvader als kolonel bij de Veiligheidsraad en de criminele activiteiten van zijn ex-schoonbroer, hun contacten bij politie en criminele milieus en zij hem sowieso zouden weten te vinden indien ze dat wilden. Wat het eerste verblijf in België en het toen niet verzoeken om internationale bescherming betreft, herhaalt verzoeker dat hij vaststelde dat er lange wachtlijsten waren aan het Klein Kasteeltje om asiel aan te vragen, dat andere Georgiërs hem meedeelden dat hij geen opvang zou verkrijgen, dat hij dan op zoek ging naar andere oplossingen om niet dakloos te worden en veilig te kunnen leven en dat hij via derden valse documenten ontving en zich een andere identiteit aanmat waardoor hij niet teruggestuurd zou worden en zich veilig achtte. Volgens verzoeker betekent het feit dat hij toen onwettig handelde - wat hij overigens diep betreurt - niet dat deze keuze allerminst verenigbaar is met een gegronde vrees voor vervolging. Wat zijn terugkeer naar Georgië op 21 januari 2023 dan weer betreft, haalt verzoeker aan dat enige nuance aan de orde is. Zo blijkt uit het voorgelegde medisch attest van zijn moeder dat zij een ernstige hersenbloeding heeft gehad. Verzoeker heeft altijd bij zijn moeder ingewoond en ze hadden een zeer sterke band zodat het voor hem buiten discussie stond, ondanks de risico's die een terugkeer met zich meebracht, dat hij moest terugkeren om haar te ondersteunen. Hij kent zijn vader en diens familie niet en de contacten met de familie langs moederszijde zijn bijzonder schaars, zodat zijn moeder zijn enige emotionele familiale steunfiguur uitmaakt. Verzoekers terugkeer, ofschoon riskant, was volgens hem dan ook ingegeven uit liefde en medemenselijkheid en de motivering van de verwerende partij dat andere familieleden de zorg voor zijn moeder konden opnemen betreft een loutere persoonlijke veronderstelling, doch geen feitelijk gegeven. Verzoeker stelt niet verder te zijn bevraagd toen hij verklaarde dat er wel familie is die haar "een beetje helpt", zodat dit element niet in zijn nadeel kan worden weerhouden. Bovendien, aldus verzoeker, mocht hij gedurende de wettelijke wachttijd van negentig dagen niet terugkeren naar België en hij verkoos om deze termijn te laten verstrijken om geen extra problemen te genereren. Niet lang na aankomst in België diende hij dan een verzoek om internationale bescherming in; zijn *alias* was inmiddels politieel gekend naar aanleiding van een gewone verkeerscontrole. Verzoeker stelt dat hij zijn medewerking van meet af aan verleend heeft en dat hij op transparante wijze verklaringen heeft afgelegd over zijn valse identiteit en de redenen voor zijn onderbroken verblijf in België.

Vervolgens gaat verzoeker in op zijn beweerde ongeloofwaardige verklaringen. Hij werpt op dat hij de vraag, hoeveel tijd er verlopen is tussen de publicatie van zijn seksuele oriëntatie door zijn ex-echtgenote en de scheiding, niet kon beantwoorden omdat hij geen weet had van de datum waarop zijn ex-echtgenote derden heeft geïnformeerd over zijn oriëntatie, noch wie zij exact heeft geïnformeerd. Hij wilde geen fouten maken over een datum die hij niet kende. Hij was niet aanwezig op het moment dat zijn ex-echtgenote de berichten onderschepte, noch op het moment dat zij derden hiervan inlichtte. Uit zijn relaas, aldus verzoeker, blijkt namelijk duidelijk dat hij pas op basis van het eerste conflict heeft begrepen dat zijn ex-echtgenote de omgeving moest hebben ingelicht de dag na de scheiding in 2019. Aangezien de familie van zijn ex-echtgenote hem "*pidaresti*" (pederast) noemde, wist hij dat zijn ex-echtgenote haar familie had ingelicht. Tot slot geeft verzoeker aan dat hij wel vlot de vraag kon beantwoorden wanneer zijn ex-echtgenote de berichten had onderschept, namelijk enkele weken voor de scheiding.

Voorts licht verzoeker zijn profiel en seksuele oriëntatie toe en benadrukt hij zijn vaststaande en onmiskenbare voorkeur voor mannen en transgendervrouwen. Hij betoogt dat de werkwijze waarbij de verwerende partij zijn geaardheid als biseksueel omschrijft om vervolgens te besluiten dat deze niet volstaat om een vrees voor vervolging aan te tonen onjuist is en indruist tegen een juiste lezing van het dossier. Zo omschrijft verzoeker zich initieel als biseksueel, doch bij een goede lezing van zijn verdere verklaringen hierover blijkt hij dit begrip te hanteren om ook zijn voorkeur voor transgendervrouwen onder te brengen. Luidens het verzoekschrift gebruikt verzoeker het begrip 'biseksualiteit' op een wat oneigenlijke manier. Onduidelijkheden werden niet uitgeklaard en verzoeker werd bv. niet nader bevraagd over zijn "*relaties*" met vrouwen en zijn andere "*relaties*" met mannen, terwijl het aan de verwerende partij toekomt om dit afdoende te bevragen om het profiel van verzoeker helder te krijgen. Het verzoekschrift besluit dat op grond van verzoekers verklaringen zijn homoseksuele geaardheid vaststaat.

Daarna gaat verzoeker in op het profiel van zijn conservatieve schoonfamilie. Zo bekleedt de stiefvader van zijn ex-echtgenote de rang van kolonel in de Veiligheidsraad, schepte die man op over zijn functie wanneer hij in familieverband dronken was en kreeg verzoeker ook zijn badge te zien. Volgens verzoeker gaat de verwerende partij voorbij aan zijn verklaringen over het staand eerbetoon in het restaurant door politie en andere overheidsdiensten aan de stiefvader. Deze informatie is volgens hem wel degelijk relevant ter illustratie van de macht en het aanzien van de stiefvader in Georgië, een persoon met wie hij zelf niet veel contact had. Dat hij beperkt is in zijn kennis over de man in kwestie hoeft volgens verzoeker niet te verbazen nu de verwerende partij zelf motiveert dat mensen in dergelijke functies geen informatie delen met buitenstaanders. Bovendien, aldus verzoeker, is de zoon van de stiefvader een geducht crimineel die, ofschoon hij steeds met criminele feiten bezig is en al vaker in de gevangenis heeft gezeten, de bescherming van zijn vader geniet en in het verleden sneller vrij kwam dan anderen. Om reden dat hij niet opgewassen is tegen zijn schoonfamilie, heeft verzoeker geen klacht ingediend, waarna hij zijn reeds afgelegde verklaringen dienaangaande herneemt. Nog volgens verzoeker voert de verwerende partij geen grondig onderzoek naar de omstandigheden van de huwelijksluiting, naar het geforceerd karakter ervan en evenmin naar de

achtergrond van zijn familiale situatie, zijn ex-schoonfamilie en hun profiel. Het gedwongen huwelijk en de bijzondere conservatieve ingesteldheid van zijn ex-schoonfamilie zijn volgens hem relevante gegevens voor een goed begrip van zijn situatie. Daarenboven geeft de verwerende partij blijk van gehaast te zijn tijdens de uiteenzetting van zijn relaas. Zo moesten de antwoorden kort zijn, mocht herhaling niet en werd luidop denken onderbroken. De verwerende partij gaat blindelings voorbij aan de ogenschijnlijke details die niettemin belangrijke zaken blijken voor een goed begrip van verzoekers situatie en vrees voor vervolging. Verzoeker illustreert zijn beweringen met voorbeelden en besluit dat een dergelijke handelswijze, waarbij hij niet vrij kan spreken over elementen die relevant zijn en dit om redenen van tijdsgebrek, een manifeste schending uitmaakt van de zorgvuldigheidsplicht. De verwerende partij heeft immers de mogelijkheid en de verplichting om verzoeker opnieuw uit te nodigen wanneer één voormiddag niet afdoende blijkt om hem goed te beluisteren en uitvoerig te bevragen. Ten andere, aldus verzoeker, werd het persoonlijk onderhoud afgenomen in september 2023, te weten nadat Georgië van de lijst van veilige landen van herkomst was gehaald, waardoor het zorgvuldigheidsbeginsel bijgevolg manifest geschonden wordt aangezien de beslissing niet gestoeld is op een correcte feitenvinding.

Tot slot gaat verzoeker in op de afwezigheid van daadwerkelijke bescherming door de Georgische overheid ingevolge het politiek profiel van zijn ex-schoonvader als kolonel in de Veiligheidsraad. Na een theoretische uiteenzetting werpt verzoeker op dat hij de bescherming niet kan inroepen van de Georgische overheid gezien de machtige positie van zijn ex-schoonfamilie. Hij vraagt de subsidiaire bescherming met toepassing van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet en stelt dat een eventuele gedwongen terugkeer naar Georgië evenzeer een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) inhoudt. Gelet op zijn verklaringen en gelet op het feit dat zijn problematiek overeenkomst met algemeen gekende feiten had de verwerende partij volgens verzoeker de nodige voorzichtigheid aan de dag moeten leggen.

2.1.2. Op basis van hetgeen voorafgaat vraagt verzoeker de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) in hoofddeorde om hem de vluchtelingenstatus te verlenen, in ondergeschikte orde om hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het commissariaat-generaal) voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

2.2.1. Ter staving van zijn betoog voegt verzoeker geen bijkomende stukken bij het voorliggende verzoekschrift.

2.2.2. Op 23 februari 2024 maakt de verwerende partij, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over, waarin verwezen wordt naar de COI Focus "*Georgië Algemene situatie*" van 11 december 2023 en waarnaar de weblink is opgenomen.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, punt 3, van de richtlijn 2013/32/EU.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU, en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.3.3. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoeker in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van

26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij, zo weze herhaald, niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3.4. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid *“een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen”*. Onder *“middel”* wordt begrepen *“een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden”* (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798). Te dezen voert verzoeker de schending aan van artikel 57/7 van de Vreemdelingenwet, doch geeft hij niet de minste toelichting over de wijze waarop hij deze bepaling geschonden acht.

2.3.5. In de mate dat verzoeker in de ontwikkeling van zijn middel de schending van artikel 3 van het EVRM aanvoert, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.3.6. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

In zoverre de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd, wordt erop gewezen dat de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, inhoudt dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het enig middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.7. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in zijn hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

2.3.8. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet

2.3.8.1. Verzoeker vreest bij terugkeer naar zijn land van herkomst, Georgië, dat de stiefvader van zijn ex-echtgenote en diens zoon hem misschien zouden vermoorden omwille van zijn seksuele geaardheid en het feit dat hij van zijn ex-echtgenote is gescheiden nadat uitkwam dat hij berichten verstuurde naar een transgender.

2.3.8.2. Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging, in de zin van het Verdrag van Genève, aannemelijk gemaakt en heeft hij evenmin aannemelijk gemaakt dat hij een reëel risico op ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, loopt. De commissaris-generaal is van oordeel dat verzoekers asielrelaas ongeloofwaardig is en dat zijn asielmotieven ook ongegrond zijn. Zo (i) is verzoeker pas na meer dan een half jaar na het laatste incident met zijn ex-schoonfamilie voor de eerste keer uit Georgië gevlucht; gedrag dat onverenigbaar is met de aangehaalde ernstige vrees voor vervolging, met name dat hij vermoord zou kunnen worden omwille van zijn seksuele geaardheid. Verder (ii) is het volstrekt onbegrijpelijk dat verzoeker ver anderhalf jaar in België verbleef, met een valse identiteit dan nog, zonder een verzoek om internationale bescherming te hebben ingediend, wat opnieuw onverenigbaar is met de beweerde vrees voor zijn leven. Daarnaast (iii) keerde verzoeker voor drie maanden terug naar Georgië, wat een verdere bevestiging vormt van de ongeloofwaardigheid van de voorgehouden vrees voor vervolging. Voorts (iv) kan verzoeker in eerste instantie helemaal niet antwoorden op de vraag hoeveel tijd er verlopen is tussen het moment dat zijn ex-echtgenote zijn seksuele geaardheid kenbaar maakte en de scheiding van zijn ex-echtgenote, net twee kernelementen uit het voorgehouden asielrelaas. Verder (v) is het opmerkelijk dat de stiefvader van verzoekers ex-echtgenote en zijn zoon hem pas hebben aangepakt eenmaal hij gescheiden was gezien hij verklaarde dat zijn ex-echtgenote heel boos was geworden na het ontdekken van de berichten van verzoeker met een transgender en ze iedereen hierna

had verteld over verzoekers seksuele geaardheid. Tot slot (vi) blijkt uit verzoekers verklaringen dat hij omwille van zijn biseksuele geaardheid geen andere problemen heeft gekend waardoor de geaardheid op zich niet volstaat om een nood aan internationale bescherming aan te tonen. Daarnaast (vii) wordt opgemerkt dat verzoeker niet alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden tot nationale bescherming heeft uitgeput. Ten slotte (viii) kunnen de door verzoeker neergelegde documenten, omwille van de in de bestreden beslissing vervatte redenen, aan de voorgaande vaststellingen niets wijzigen.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. De Raad stelt vast dat verzoeker er in het voorliggende verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. Verzoeker beperkt zich tot het poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen en het tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal, waarmee hij echter deze bevindingen niet weerlegt of ontkracht en een beweerde vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt.

2.3.8.3. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet naar zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

2.3.8.4. Verzoeker werpt in het verzoekschrift op dat Georgië van de lijst van veilige landen is weggehaald. In deze stipt de Raad aan dat het gegeven dat het herkomstland van verzoeker thans niet langer vermeld staat op de lijst van veilige landen van herkomst enkel tot gevolg heeft dat zijn verzoek om internationale bescherming niet langer behandeld kan worden overeenkomstig artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b), van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in een versnelde procedure voor de behandeling van verzoeken om internationale bescherming van personen uit landen die aangemerkt zijn als veilig land van herkomst, en dat ook het (weerlegbaar) vermoeden dat bij personen afkomstig uit een veilig land van herkomst geen vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade aanwezig is niet van toepassing is op hem. Het koninklijk besluit van 7 april 2023 ter vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst waarop Georgië niet langer fungeert werd bekend gemaakt in het Belgisch Staatsblad van 10 juli 2023. Ten tijde van het persoonlijk onderhoud van verzoeker op 1 september 2023 werd Georgië aldus reeds niet langer als een veilig land van herkomst beschouwd, waardoor ook geen versnelde procedure werd toegepast en de genomen beslissing een dubbele weigeringsbeslissing is.

Met de legislatieve ontwikkeling werd/wordt zowel door de commissaris-generaal als heden door de Raad rekening gehouden. Ten andere, door het aanleveren middels de aanvullende van de verwerende partij van de COI Focus van 11 december 2023, die een zicht geeft op de algemene situatie in Georgië tot 13 november 2023, kan een *ex nunc* onderzoek gevoerd worden op basis van de meest recente landeninformatie.

2.3.8.5. Vooreerst stelt de Raad vast dat verzoekers gedrag samengenomen op meerdere punten niet doet blijken van een acute of dringend noodzakelijk geachte nood aan internationale bescherming.

Zo komt het in de eerste plaats zeer bevreemdend over dat verzoeker, nadat hij na het tweede en laatste incident met zijn ex-schoonfamilie op 12 januari 2021, waarbij hij zwaar geslagen werd en in zijn bovenbeen werd gestoken en daaropvolgend naar het ziekenhuis werd gebracht, nog tot 18 augustus 2021, aldus zeven maanden, wachtte alvorens zijn land van herkomst te ontvluchten. Volgens hetgeen hij verklaarde bleef verzoeker al die tijd gewoon verder werken en bleef hij samen met zijn moeder in het ouderlijk huis wonen (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 5, 11). Door in zijn verzoekschrift louter zijn eerdere verklaringen, nl. dat hij niet meteen mogelijkheden zag om te verhuizen, te meer nu dit weinig zinvol was binnen Georgië gezien het profiel van zijn stiefvader als kolonel bij de Veiligheidsraad en de criminele activiteiten van zijn ex-schoonbroer, hun contacten bij politie en criminele milieus en zij hem sowieso zouden weten te vinden indien ze dat wilden, te herhalen, doet verzoeker geenszins afbreuk aan de vaststelling dat zijn talmen om zijn land van herkomst te verlaten en hierbij doodgewoon in hetzelfde huis te blijven wonen en te werken, wel degelijk afbreuk doet aan de voorgewende ernstige vrees door zijn ex-schoonfamilie vermoord te zullen worden omwille van zijn seksuele geaardheid. Verzoeker legde daarbij, behalve het proberen mijden van personen die over hem wisten, luidens zijn verklaringen ook geen echte voorzorgsmaatregelen aan de dag. Door op die manier nog meer dan een half jaar in dezelfde wijk te verblijven als waar zijn ex-schoonfamilie gevestigd is, wordt een prangende nood aan dringende internationale bescherming reeds op ernstige wijze uitgehold.

Wanneer verzoeker dan uiteindelijk besloot om zijn land van herkomst te verlaten op 15 augustus 2021, komt het bovendien uitermate bevreemdend over dat hij maar liefst ongeveer anderhalf jaar in België verbleef zonder dat hij een nood aan internationale bescherming kenbaar maakte. Verzoeker liet immers al die tijd na om een verzoek om internationale bescherming in te dienen en mat zich bovendien een andere identiteit aan, gepaard gaande met valse documenten. Hij kan het niet indienen van een verzoek gedurende al die tijd niet verschonen door – opnieuw – op te werpen dat er lange wachtrijen waren aan het Klein Kasteeltje om asiel

aan te vragen en dat hij vreesde geen opvang te krijgen en door zijn gedrag af te wentelen op derden (*ibid.*, p. 18-19). De vaststelling dat verzoeker al die tijd naliet om een verzoek om internationale bescherming in te dienen, druist manifest in tegen de door hemzelf aangehaalde vrees voor zijn leven en nood aan internationale bescherming. Van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn land van herkomst loopt, kan immers redelijkerwijze worden verwacht dat hij of zij, na aankomst in een land van de Europese Unie, zich zo snel mogelijk grondig informeert over de beschermingsmogelijkheden en hierna zo snel mogelijk hierop een beroep doet, hetgeen verzoeker evenwel niet heeft gedaan. Verzoekers verklaringen enerzijds dat hij zich genoodzaakt zag Georgië te ontvluchten om zichzelf veilig te stellen, en zijn gedrag anderzijds, meer bepaald dat hij bijna anderhalf jaar in België verbleef zonder een verzoek om internationale bescherming in te dienen, vallen geenszins met elkaar te rijmen. De verschoningen die verzoeker in dit verband tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal opwerpt, en in zijn verzoekschrift herneemt en verder uitwerkt, zijn geenszins afdoende. Waar hij opwerpt dat er lange wachttijden waren en dat derden hem meedeelden dat hij geen opvang zou verkrijgen, dat hij dan op zoek ging naar andere oplossingen om niet dakloos te worden en veilig te kunnen leven en dat hij via derden valse documenten ontving en zich een andere identiteit aanmat waardoor hij niet teruggestuurd zou worden en zich veilig achtte, wijst de Raad erop dat het indienen van een verzoek om internationale bescherming net dient om de verzoeker om internationale bescherming in veiligheid te stellen. Voorts herhaalt de Raad dat van een persoon die beweert een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn land van herkomst te lopen, redelijkerwijze kan worden verwacht dat deze zich, indien hij of zij nood heeft aan daadwerkelijke bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij of zij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen, *quod certe non in casu*. De opvangcrisis waarnaar verzoeker verwijst kan hier evenmin verschoning bieden. Het indienen van een verzoek om internationale bescherming zorgt er juist voor dat men *de jure* een verzoeker om internationale bescherming wordt, waardoor het recht op een opvangplaats ontstaat (of minstens zou moeten ontstaan). Ondanks de onzekerheid die heerste door de opvangcrisis in België, was verzoekers wens om niet dakloos en veilig te kunnen leven juist een reden om zo snel mogelijk een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Door geen verzoek in te dienen verloor verzoeker niet de status van verzoeker om internationale bescherming, waardoor hij ook geen opvangplaats zou krijgen wanneer de situatie verbeterde. Verder kan verzoeker ook geheel niet gevolgd worden waar hij stelt dat hij zich door het aanmeten van een valse identiteit veilig voelde. Door op dergelijke onwettige wijze in België te verblijven, maakte verzoeker zich het net moeilijker en bovendien liep hij, zo hij zelf aangaf en staft, bij een verkeerspolitiecontrole eind november 2022 tegen de lamp.

Dat verzoeker in het ongeveer anderhalf jaar dat hij de eerste keer in België verbleef geen verzoek om internationale bescherming indiende, vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d), van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor zijn algehele geloofwaardigheid en ondermijnt dan ook zowel de ernst als de aannemelijkheid van de door hem aangehaalde asielmotieven en de voorgewende vrees voor zijn leven.

Overigens, moest verzoekers moeder geen hersenbloeding gekregen hebben begin 2023 en hij niet tegen de lamp zou zijn gelopen, is het totaal niet uit te sluiten dat verzoeker zijn illegaal verblijf in België niet verder zou bestendigd hebben. Net omwille van de hersenbloeding van zijn moeder, waarvan een medisch document wordt bijgebracht en wat op zich ook niet betwist wordt, keerde verzoeker op 21 januari 2023 terug naar Georgië. Daar verzoeker aangeeft dat hij vreest in Georgië vermoord te worden door zijn ex-schoonfamilie en hij er alsnog voor opteerde om voor drie maanden terug te gaan wonen in de wijk waar deze familie verblijft, eventuele voorzorgsmaatregelen niet te na gesproken (*ibid.*, p. 4, 11 en 19), doet nogmaals verder afbreuk aan de thans voorgehouden nood aan internationale bescherming. Dat verzoeker zijn moeder - met wie hij steeds een zeer sterke band had en met wie hij altijd in Georgië samen heeft gewoond - toen wou ondersteunen is lovenswaardig, maar valt moeilijk te rijmen met de voorgehouden vrees voor zijn leven. Overigens verklaarde verzoeker wel degelijk dat er wel familie is die zijn moeder "een beetje helpt" (*ibid.*, p. 20), waardoor zijn beslissing om in de hemzelf geschetste omstandigheden en vrees zijn moeder persoonlijk te gaan ondersteunen niet verenigbaar lijkt met de ernst van de voorgehouden vrees. Dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud niet nader werd bevraagd over het beetje hulp dat de familie die er wel is zou kunnen bieden, doet aan het voorgaande hoegenaamd geen afbreuk. Voorts merkt de Raad op dat verzoeker medio 2021 de beslissing nam om zijn land van herkomst te verlaten en zijn moeder achter te laten en dat hij ook na het verstrijken van de wettelijke termijn van drie maanden terugkeerde naar België zonder zijn moeder. Tot slot, wat het respecteren van de wettelijke wachttijd betreft om opnieuw naar België te reizen vanuit Georgië om geen extra problemen te genereren, stipt de Raad aan dat verzoeker er klaarblijkelijk niet voor terugdeinsde om meer dan een jaar met een valse identiteit en valse documenten in België te verblijven alvorens zijn terugkeer naar Georgië, zodat bij de reden voor het verblijf van drie maanden, zijnde om geen verdere problemen te genereren, de nodige kanttekening kan worden geplaatst.

Gelet op het geheel van voorgaande bevindingen acht de Raad verzoekers gedrag niet in overeenstemming te brengen met hetgeen van een persoon die internationale bescherming benaastigt redelijkerwijze kan

worden verwacht. Daar komt nog bij dat verzoeker, eens hij volgens zijn verklaringen België terug was binnengekomen op 27 april 2023 (administratief dossier, 'verklaring DVZ', punt 33) nog tot 13 mei 2023 wachtte om zijn reeds sinds begin 2021 volgens hem aanwezige nood aan internationale bescherming kenbaar te maken door eindelijk een verzoek daartoe bij de Belgische asielinstanties in te dienen. Dat zijn *alias* inmiddels politieel gekend was naar aanleiding van een gewone verkeerscontrole (administratief dossier, map documenten, stuk 4), zoals verzoeker in het verzoekschrift aangeeft, kan bezwaarlijk ook als incentive voor het alsnog indienen van het verzoek worden aangemerkt. Tot slot, dat hij zijn medewerking van meet af aan verleend heeft en dat hij op transparante wijze verklaringen heeft afgelegd over zijn valse identiteit en de redenen voor zijn onderbroken verblijf in België, doet in het geheel geen afbreuk aan zijn danig lang talmen.

2.3.8.6. Vervolgens stipt de Raad aan dat volgens verzoekers verklaringen zijn problemen in Georgië een aanvang kenden toen zijn ex-echtgenote, met wie hij gedwongen werd te huwen omdat zij zwanger van hem was en met wie hij sedert het begin van het huwelijk veel ruzie had, berichten heeft gelezen die hij naar een transgender stuurde en waarna zijn ex-echtgenote aan haar familie, verzoekers familie en zijn vrienden heeft verteld over zijn seksuele oriëntatie, met name dat hij biseksueel is en ook op mannen en transgendervrouwen valt. Er kan dan ook redelijkerwijze van verzoeker verwacht worden dat hij deze gebeurtenissen concreet in de tijd kan situeren. Echter kon verzoeker in eerste instantie helemaal niet antwoorden op de vraag, die overigens tot driemaal toe gesteld werd, hoeveel tijd er verlopen is tussen het moment waarop zijn ex-echtgenote iedereen vertelde over zijn seksuele geaardheid en de berichten met een transgender en het moment van de scheiding (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 13-14). Dat hij geen fouten wilde maken over een datum, deze van de publicmaking van zijn seksuele oriëntatie door zijn ex-echtgenote, omdat hij deze niet kende, verklaart nog niet waarom verzoeker er initieel meerdere keren niet in slaagde nader te specificeren of er weken, dan wel maanden of een half jaar verstreken tussen dit moment en de scheiding. De vraagstelling van de *protection officer* en de verduidelijking daarrond waren voldoende bevattelijk en concreet. Dat verzoeker niet aanwezig was bij de publicmaking en niet weet aan wie precies zijn ex-echtgenote dit openbaarde, kan voorts geen verklaring bieden voor het gegeven dat hij over het tijdsverloop tussen de openbaarmaking en de scheiding geen concrete verklaringen kon afleggen. Het is niet omdat verzoeker na het uiteindelijk anders formuleren van de reeds duidelijke vraagstelling aangaf dat zijn ex-echtgenote de berichten enkele weken voor de scheiding had onderschept (*ibid.*, p. 14), dat het niet bevreemdend overkomt dat hij kort ervoor, tot drie maal toe, niet kon antwoorden of dit weken, maanden dan wel een half jaar was.

Tot slot acht de Raad het, in navolging van de commissaris-generaal, vreemd dat verzoeker pas de dag na de scheiding in de problemen kwam en dat de stiefvader van zijn ex-echtgenote en diens zoon nooit iets geëist hebben (*ibid.*, p. 10, 15). Dat zijn belagers mogelijks niet echt vroeger wisten over zijn seksuele geaardheid en de berichten aan een transgender komt dan weer weinig aannemelijk voor gezien verzoeker zelf verklaarde dat zijn ex-echtgenote heel boos was geworden en ze iedereen heeft verteld over zijn geaardheid na het ontdekken van de berichten (*ibid.*, p. 12). Waar verzoeker in zijn verzoekschrift, onder verwijzing naar de notities van het persoonlijk onderhoud, opwerpt dat hij pas op basis van het eerste conflict heeft begrepen dat zijn ex-echtgenote de omgeving en haar familie moest hebben ingelicht de dag na de scheiding in 2019, aangezien de familie van zijn ex-echtgenote hem "*pidaresti*" (pederast) noemde, stipt de Raad ten overvloede aan dat uit de neerslag van zijn gezegden bij het commissariaat-generaal blijkt dat hij de beschuldiging van pederast slechts aanhaalde bij de omschrijving van het tweede incident op 12 januari 2021.

Voorgaande motieven, in samenhang met het geheel van de bevindingen over het gedrag van verzoeker in Georgië en België na de voorgehouden vervolgingsfeiten, maken dat er aan het ten berde gebrachte asielrelaas geen geloof kan worden gehecht.

2.3.8.7. Volgens verzoeker voert de verwerende partij geen grondig onderzoek naar de omstandigheden van de huwelijkssluiting, naar het geforceerd karakter ervan en evenmin naar de achtergrond van zijn familiale situatie, zijn ex-schoonfamilie en hun profiel. Het gedwongen huwelijk en de bijzondere conservatieve ingesteldheid van zijn ex-schoonfamilie zijn volgens hem relevante gegevens voor een goed begrip van zijn situatie.

De Raad merkt op dat het niet ernstig is van verzoeker om op algemene wijze op te werpen dat de verwerende partij naliet een grondig onderzoek te voeren naar de door hem aangehaalde elementen, zonder hierover enige verdere duiding te verschaffen bovenop hetgeen reeds uit het administratief dossier blijkt. Zo verzoeker met betrekking tot het geforceerd huwelijk en het profiel van zijn ex-schoonfamilie nog elementen meende te kunnen aanhalen, stond het hem vrij om deze tijdens het persoonlijk onderhoud aan te reiken. De Raad benadrukt dat het aan verzoeker zelf is om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de commissaris-generaal kan beslissen over het verzoek. Verzoeker laat na *in concreto* aan te tonen dat deze gegevens onvoldoende grondig werden onderzocht of in aanmerking genomen. Evenmin

toont hij aan dat of op welke wijze dit een invloed zou hebben gehad op de bestreden motivering en beslissing. Bovendien reikt verzoeker in het kader van onderhavige beroepsprocedure zelf geen bijkomende elementen of informatie aan in dit verband en die nuttig zouden kunnen zijn bij de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming.

Verder dient te worden vastgesteld dat uit de inhoud van zowel de bestreden beslissing als de stukken van het dossier blijkt dat verzoekers situatie terdege werd onderzocht. Verzoeker werd gehoord bij de Dienst Vreemdelingenzaken en kon er de vragenlijst invullen en verklaringen afleggen. Hij kreeg de kans om documenten bij te brengen. Bovendien kreeg hij de kans om zijn asielmotieven uitgebreid uiteen te zetten en toe te lichten gedurende het persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal. Eveneens werd door het commissariaat-generaal de nodige informatie vergaard. De bestreden beslissing houdt met al deze elementen uitdrukkelijk rekening en is hierop geschraagd. Dat verzoekers verzoek om internationale bescherming niet (grondig) genoeg zou zijn onderzocht, kan bijgevolg bezwaarlijk ernstig worden genomen. Dat het gedwongen huwelijk een relevant gegeven is, wordt niet ontkend en uit het feitenrelaas in de bestreden beslissing blijkt dat hiermee rekening is gehouden. Dat zijn ex-schoonfamilie bijzonder conservatief denkende mensen zijn en geen tegenspraak dulden, wordt op zich niet betwist, maar doet geen afbreuk aan de ongeloofwaardigheid van het voorgehouden relaas.

De Raad herhaalt tot slot dat de bewijslast in beginsel bij de verzoeker om internationale bescherming zelf berust die, in de mate van het mogelijke, elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas. Noch de commissaris-generaal, noch de Raad moeten bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is evenmin de taak van de commissaris-generaal, dan wel de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). Er is bij de commissaris-generaal slechts sprake van een onderzoekplicht wanneer de asielzoeker voldaan heeft aan de op hem rustende medewerkingsplicht en er op dat moment nog onvoldoende informatie beschikbaar is om te kunnen komen tot de beslissing die krachtens artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet tot zijn bevoegdheid behoort. Aangezien op grond van het geheel van de vaststellingen rechtsgeldig kon worden besloten dat het relaas van verzoeker ongeloofwaardig is, heeft verzoeker evenwel geenszins voldaan aan de op hem rustende medewerkingsplicht.

Dat de bestreden beslissing niet gesteund is op een correcte feitenvinding kan tot slot niet in het minst worden bijgetreden en de vaststelling van verzoeker dat het persoonlijk onderhoud werd afgenomen in september 2023 toen Georgië reeds van de lijst van veilige landen van herkomst was gehaald, toont dit op generlei wijze aan, in weerwil van wat in het verzoekschrift boudweg wordt geïnsinueerd.

2.3.8.8. Nog volgens verzoeker geeft de verwerende partij blijk van gehaast te zijn tijdens de uiteenzetting van zijn relaas. Zo moesten de antwoorden kort zijn, mocht herhaling niet en werd luidop denken onderbroken. De verwerende partij gaat volgens verzoeker blindelings voorbij aan de ogenschijnlijke details die niettemin belangrijke zaken blijken voor een goed begrip van zijn situatie en vrees voor vervolging. Verzoeker illustreert zijn beweringen met voorbeelden en besluit dat een dergelijke handelswijze, waarbij hij niet vrij kan spreken over elementen die relevant zijn en dit om redenen van tijdsgebrek, een manifeste schending uitmaakt van de zorgvuldigheidsplicht. De verwerende partij heeft immers de mogelijkheid en de verplichting om verzoeker opnieuw uit te nodigen wanneer één voormiddag niet afdoende blijkt om hem goed te beluisteren en uitvoerig te bevragen.

De Raad merkt op dat het persoonlijk onderhoud van verzoeker, zoals afgenomen op 1 september 2023, vier uur tijd in beslag nam, wat niet als bijzonder kort kan worden aangemerkt. Verzoeker kan verder bezwaarlijk volstaan met de loutere verwijzing naar de duur van het persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal. Zo blijkt nergens dat hij verzocht om langer te worden gehoord. Integendeel gaf hij, wanneer de *protection officier* aangaf dat deze geen verdere inhoudelijke vragen meer had en vroeg of er nog belangrijke zaken waren, uitdrukkelijk aan dat hij niets speciaals meer wilde toevoegen en dat hij alles heeft verteld wat hij wilde vertellen (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud verzoeker, p. 20). Ten andere vroeg en verkreeg verzoeker een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud en liet hij na om hierover opmerkingen over te maken aan het commissariaat-generaal. Dit impliceert, overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/5*quater*, § 3, van de Vreemdelingenwet, dat hij wordt geacht in te stemmen met de inhoud van deze notities. Hoe dan ook dient te worden opgemerkt dat verzoeker middels het voorliggende verzoekschrift de kans had om de nodige toevoegingen te doen en dat hij van deze mogelijkheid ook gebruik heeft gemaakt.

Uit een grondige lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt verder dat verzoeker zeker en vast voldoende vrijheid kreeg en had om alles spontaan en uitgebreid te vertellen en hij toonde zich daarbij kennelijk niet geremd om ook details en minder relevante zaken te vertellen. Uit de notities van voormeld persoonlijk onderhoud blijkt dat dit onderhoud *in globo* op normale wijze is geschied en hieruit kunnen geen ernstige tekortkomingen in hoofde van de *protection officer* worden afgeleid. Aan verzoeker werd uitgelegd dat het de bedoeling was niet te veel te herhalen, gewoon op de vragen te antwoorden en dat hij daarbij altijd

de tijd mag nemen voor zijn antwoord (*ibid.*, p. 5). Het klopt dat de *protection officer* verzoeker op bepaalde momenten aanmaande om het kort te houden en niet in herhaling te vallen (*ibid.*, p. 6, 7, 11, 13, 14), evenwel blijkt dit te zijn ingegeven door de vaststelling dat verzoeker veel vertelde wat niet relevant is, waarbij hij zijn antwoorden herhaalt en luidop lijkt na te denken, en op een gegeven moment ook tussenkam terwijl de tolk aan het vertalen was. Uit de lezing van de notities kan geenszins worden afgeleid dat de *protection officer* gehaast was of dat verzoeker over het algemeen kort moest zijn. Uit deze notities blijkt terdege dat verzoeker uitgebreid de kans kreeg om zijn asielmotieven toe te lichten, dat hieromtrent open vragen werden gesteld waarop hij vrij en gedetailleerd kon antwoorden en dat tevens vragen geherformuleerd werden teneinde verzoeker in de gelegenheid te stellen zo concreet mogelijk te antwoorden. Door de Raad kan hierbij nergens een gehaaste houding van de *protection officer* worden ontwaard. Overigens werd verzoeker er meermaals op gewezen dat hij achteraf de mogelijkheid had om nog zaken toe te voegen, waarvan hij op het einde, zo weze herhaald, geen gebruik meer maakte.

Verzoekers huidige *a posteriori*-kritiek op het verloop van zijn persoonlijk onderhoud, in het bijzonder op de houding van de *protection officer* en waardoor hij naar zijn oordeel niet vrij kon spreken over de relevante elementen, is gelet op het voorgaande dan ook allerminst ernstig aangezien hij hierover nooit eerder enige opmerking maakte.

Tot slot stipt de Raad aan dat verzoeker geen concrete gegevens aanbrengt waaruit blijkt dat het commissariaat-generaal bevooroordeeld zou zijn geweest of dat zijn verzoek om internationale bescherming niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het commissariaat-generaal onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de verzoeker om internationale bescherming. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

Dat hij niet goed beluisterd en niet uitvoerig genoeg bevraagd werd zodanig dat dit noopte tot een bijkomend persoonlijk onderhoud kan, gelet op hetgeen voorafgaat, dan ook niet worden bijgetreden. De finaliteit van een herconvocatie is overigens hierin gelegen dat het commissariaat-generaal antwoord wenst te krijgen op een aantal bijkomende vragen ter verduidelijking van de ingeroepen asielmotieven, hetgeen hier niet aan de orde bleek te zijn.

2.3.8.9. In het verzoekschrift licht verzoeker zijn profiel en seksuele oriëntatie toe en benadrukt hij zijn vaststaande en onmiskenbare voorkeur voor mannen en transgendervrouwen. Hij betoogt dat de werkwijze waarbij de verwerende partij zijn geaardheid als biseksueel omschrijft om vervolgens te besluiten dat deze niet volstaat om een vrees voor vervolging aan te tonen onjuist is en indruist tegen een juiste lezing van het dossier. Zo omschrijft verzoeker zich initieel als biseksueel, doch bij een goede lezing van zijn verdere verklaringen hierover blijkt hij dit begrip te hanteren om ook zijn voorkeur voor transgendervrouwen onder te brengen. Luidens het verzoekschrift gebruikt verzoeker het begrip 'biseksualiteit' op een wat oneigenlijke manier en staat op grond van verzoekers verklaringen de homoseksuele geaardheid vast.

Ter terechtzitting gevraagd of hij zichzelf als homoseksueel dan wel biseksueel beschouwt, antwoordt verzoeker zonder aarzeling dat hij zichzelf meer als biseksueel ziet, hetgeen ook overeenstemt met de omschrijving tijdens het persoonlijk onderhoud (*ibid.*, p. 7). De verwerende partij kon bijgevolg wel degelijk uitgaan van een biseksuele geaardheid in hoofde van verzoeker en dit vindt ook steun in het administratief dossier. Dat hij zich na het gedwongen huwelijk met zijn ex-echtgenote met wie hij veel heeft meegemaakt niet meer aangetrokken voelt tot vrouwen, zoals blijkt uit het gestelde tijdens het persoonlijk onderhoud (*ibid.*, p. 7), doet geen afbreuk aan het gegeven dat verzoeker in het verleden wel degelijk relaties met vrouwen heeft gehad (*ibid.*, p. 8). Dat hij thans een onmiskenbare voorkeur heeft voor mannen en transgendervrouwen en in België homovriendelijke plaatsen frequenteert, doet aan zijn geaardheid op zich geen afbreuk en verzoekers verklaring ter terechtzitting alsook tijdens het persoonlijk onderhoud was duidelijk zodat wel degelijk de biseksuele geaardheid kan weerhouden worden. De seksuele gerichtheid van een persoon betreft overigens een dermate fundamenteel kenmerk voor zijn/haar identiteit waarvan niet zonder meer kan worden aangenomen dat die plots verandert. Dat hij luidens het verzoekschrift niet nader genoeg zou bevraagd zijn over zijn relaties doet, nog los van de juistheid van dit betoog, hieraan geen afbreuk. Op grond van deze geaardheid, die niet in twijfel wordt getrokken, maakt verzoeker deel uit van de LGBTQI+-gemeenschap.

Uit de meest recente beschikbare landeninformatie, te weten de COI Focus "Georgië. Algemene situatie" van 11 december 2023 waarnaar de weblink in de aanvullende nota van de verwerende partij zoals neergelegd op 23 februari 2024 is opgenomen, blijkt dat de situatie van de LGBTQI+-gemeenschap in Georgië nog steeds complex is, dat deze gemeenschap er nog steeds één van de kwetsbaarste groepen uitmaakt en dat er in de Georgische maatschappij, waarin homo- en transfobie diepgeworteld is – niettemin de houding sinds 2016 is verbeterd –, sprake is van discriminatie, intimidaties, pesterijen, alsook homofoob geweld tegen leden van de LGBTQI+-gemeenschap, dit zowel in familiale sfeer als in het openbaar. Uit de beschikbare informatie

blijkt dat homo- en transfobie een probleem is in Georgië. Vooral in de regio's zijn deze gevoelens diepgeworteld, terwijl mensen in Tbilisi meer *open-minded* zijn. Leden van de LGBTQI+-gemeenschap in Georgië kunnen in hun dagelijkse leven nog steeds op verschillende vlakken geconfronteerd worden met discriminatie, onder meer op vlak van onderwijs, tewerkstelling en gezondheidszorg. Ook in de gezinscontext is er vaak sprake van homofobie en ook de (religieuze) autoriteiten maken zich hier schuldig aan. Daarnaast lopen leden van de LGBTQI+-gemeenschap, transvrouwen in het bijzonder, het risico om slachtoffer te worden van geweld en haatmisdrijven. Het aantal geweldsincidenten neemt doorgaans toe wanneer het thema actueel is, traditioneel in de periode rond de internationale dag tegen homofobie en transfobie (IDAHOT) op 17 mei en de *Pride Week* in de maand juli, waarvan de *Gay Pride* die in 2023 nog werd afgelast na de laakbare bestorming door extreemrechtse groeperingen. Het betreffen hier echter geen systematische persoonsgerichte aanvallen. Dankzij opleidingen voor politieagenten, onderzoekers en procureurs verloopt de identificatie van haatmisdrijven de laatste jaren ook beter, al blijft een doeltreffend onderzoek naar haatmisdrijven nog steeds een uitdaging.

Niettegenstaande de LGBTQI+-gemeenschap aldus één van de kwetsbaarste groepen in Georgië blijft, is er actueel geen sprake van veralgemeende vervolging van LGBTQI+-personen. Het loutere feit een LGBTQI+-persoon te zijn in Georgië is op zich dan ook niet voldoende om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Een individuele beoordeling van de nood aan internationale bescherming, waarbij verzoeker ertoe gehouden is zijn vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk. Verzoeker maakt doorheen zijn relaas echter niet aannemelijk dat hij met redelijke waarschijnlijkheid dient te vrezen voor (actuele) vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, dan wel een reëel risico op het lopen van ernstige schade, zoals hiervoor genoegzaam is toegelicht. Behalve de twee incidenten met zijn ex-schoonfamilie haalde verzoeker tijdens de administratieve procedure overigens geen voorvallen of problemen aan die hij in zijn land van herkomst zou hebben gekend omwille van zijn seksuele geaardheid.

De Raad benadrukt te dezen nog dat een discriminerende bejegening op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, noch ernstige schade inhoudt. Om tot internationale bescherming te leiden moet de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geeft tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Verzoeker maakt doorheen zijn verklaringen geen gewag van dergelijke zwaarwegende problemen en hij brengt ook in voorliggend verzoekschrift geen concrete, op zijn persoon betrokken elementen of feiten aan waaruit zou blijken dat hij in geval van terugkeer naar Georgië persoonlijk een bijzonder risico op systematische discriminatie loopt, dermate dat er sprake is van de aantasting van een mensenrecht, of van een daad van vervolging, of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

2.3.8.10. Daargelaten voormelde vaststellingen, wijst de Raad erop dat internationale bescherming slechts kan worden verkregen bij gebrek aan nationale bescherming.

In dit verband dient erop te worden gewezen dat van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat deze eerst alle redelijke mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land en dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien de verzoeker om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A, (2), van het Verdrag Genève, waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de verzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van voormelde wet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de verzoeker zich niet onder de bescherming van *in casu* zijn land van herkomst kan of, wegens het reële risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds. Luidens artikel 48/5, § 2, van de Vreemdelingenwet wordt bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van deze wet in het algemeen geboden wanneer de Staat of partijen of organisaties, inclusief internationale organisaties, die de Staat of een aanzienlijk deel van het grondgebied beheersen, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor de opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

Uit de COI Focus "*Georgië Algemene situatie*" van 11 december 2023 blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de *Public Defender*, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van *Legal Aid Service* voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke

Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, *Human Rights Center* en *Rights Georgia*, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI Focus van 16 januari 2023 blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in *highprofile*-zaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de *Public Defender* en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven. Uit de informatie die voorhanden is, blijkt bovendien geenszins dat er sprake zou zijn van een gedifferentieerde behandeling van kritisch denkenden door de ordediensten wanneer zij bescherming van de autoriteiten inroepen in het kader van gemeenrechtelijke feiten of een interpersoonlijk conflict.

Niettegenstaande uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat er in Georgië op het vlak van bescherming van LGBTQI+-personen wel degelijk en nog steeds tekortkomingen zijn, blijkt uit de voormelde COI Focus dat ook LGBTQI+-personen bij de politie terecht kunnen voor klachten. Vanwege het risico op ongevoeligheid van de politie, angst voor de reactie van de politie, een mogelijk gebrek aan privacy tijdens ondervragingen en angst voor secundaire victimisatie en gedwongen *outing* hebben leden van de LGBTQI+-gemeenschap vaak echter weinig vertrouwen in de ordediensten en zouden zij nalaten klacht in te dienen bij de politie. Gedwongen *outing* zou voornamelijk voorkomen in de regio's. Het feit dat de organisatoren van het homofob geweld van 5 en 6 juli 2021 nog niet zijn bestraft, heeft dit wantrouwen nog versterkt. Dit leidt ertoe dat LGBTQI+-personen eerder een beroep doen op ngo's zoals *WISG*, *Equality Movement* en *Temida* om verdere stappen te ondernemen wanneer zij geconfronteerd worden met problemen. Wanneer een ngo betrokken is in een zaak, wordt deze vaak ook serieuzer genomen. Desalniettemin raden ngo's, waaronder *Equality Movement*, leden van de LGBTQI+-gemeenschap actief aan om naar de politie te stappen. De houding van politieagenten is de laatste jaren bovendien merkbaar verbeterd, mede dankzij opleidingen en sensibilisering. Als de politie niet helpt, is het ook mogelijk om naar de *Public Defender* te stappen. De betrokkenheid van de *Public Defender* zorgt er vaak voor dat een zaak grondig onderzocht wordt.

Verzoeker brengt geen enkel concreet element aan waaruit kan blijken dat de landeninformatie waarover de commissaris-generaal beschikt niet correct dan wel niet actueel zou zijn. De Raad stipt hierbij nog aan dat bescherming die de nationale overheid biedt, doeltreffend moet zijn, maar niet absoluut. De overheid dient niet bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden; het volstaat dat redelijke maatregelen worden genomen (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400).

De Raad wijst erop dat het, gelet op hetgeen voorafgaat, dan ook aan verzoeker zelf toekomt om in zijn individuele, specifieke situatie aannemelijk te maken dat hij alle redelijke en nuttige mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput of, indien dat niet het geval is, er in zijn individuele omstandigheden gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van hem niet kan worden verwacht dat hij zich (opnieuw) tot de Georgische overheden wendt om bescherming te vragen. Hij slaagt hierin evenwel niet. Verzoeker toont niet aan dat in zijn individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar of toegankelijk is, noch dat niet redelijkerwijze van hem kan worden verwacht dat hij zich wendt tot de Georgische overheid voor bescherming.

Er dient immers te worden vastgesteld dat verzoeker, ondanks de beweerde ernst van de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten vanwege haar zijn ex-schoonfamilie, geen klacht heeft ingediend tegen de betreffende leden van deze familie, nooit een advocaat heeft geraadpleegd en evenmin ooit enig beroep heeft gedaan op een ngo of op de *Public Defender* (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 15-18). In de bestreden beslissing worden volgende pertinente en draagkrachtige vaststellingen gedaan over het volstrekt nalaten van verzoeker om enige vorm van hulp en/of bescherming van de in Georgië aanwezige autoriteiten en instanties te verkrijgen:

“Uit uw verklaringen blijkt duidelijk dat u zich met betrekking tot de verklaarde problemen niet tot de bevoegde autoriteiten heeft gewend. U diende geen klacht in bij de politie tegen de personen die u vervolgden (CGVS, S., 01.09.2023, p. 17-18). U verklaarde dat dit helemaal geen zin had omdat de stiefvader van uw ex-echtgenote een hoge functie had bij de Veiligheidsdienst in Georgië en hij heel invloedrijk was en

connecties had bij de politie. De stiefvader van uw ex-echtgenote zou de functie van polkovnik hebben gehad bij de Veiligheidsdienst in Georgië, net onder de generaal (CGVS, S., 01.09.2023, p. 15-17). De antwoorden op de vraag hoe u weet dat de stiefvader van uw ex-echtgenote zo'n hoge functie had bij de Veiligheidsdienst zijn echter allerminst overtuigend waardoor uw beweringen omtrent de functie van de stiefvader van uw ex-echtgenote ernstig in twijfel kunnen worden getrokken. U gaf op het persoonlijk onderhoud op het CGVS immers voortdurende vage en ontwijkende antwoorden. U weet helemaal niet hoe lang de stiefvader van uw ex-echtgenote al bij de Veiligheidsdienst werkt, hoe hij binnen de Veiligheidsdienst aan werk is geraakt of wat hij heeft gestudeerd of daarvoor heeft gedaan (CGVS, S., 01.09.2023, p. 16). Nochtans was de stiefvader van uw ex-echtgenote altijd heel trots als het over zijn werk en zijn functie ging en vertelde hij daar graag over (CGVS, S., 01.09.2023, p. 10 en p. 16). U verklaarde verder ook zeker te weten dat de stiefvader van uw ex-echtgenote bij de Veiligheidsdienst werkt omdat hij u zijn attesten, bewijzen en badges heeft laten zien. Wanneer u echter ter bevestiging werd gevraagd of de stiefvader van uw ex-echtgenote zijn badge aan u heeft laten zien herinnert u niet goed wanneer het was maar hij zou de badge wel hebben getoond. Wat verder verklaarde u echter dat u die badge weliswaar persoonlijk heeft gezien maar niet echt heeft gelezen wat op de badge stond (CGVS, S., 01.09.2023, p. 16). Wanneer u dan bijvoorbeeld werd gevraagd welke kennissen de stiefvader van uw ex-echtgenote had bij de politie en op welke manier hij invloed had geraakte u niet verder dan de volgende ontwijkende verklaring: 'Zoals ik weet en hoorde tijdens de gesprekken van mijn schoonmoeder, is dat hij bij verschillende instanties kennissen heeft en veel invloeden heeft. Maar als je hem persoonlijk ziet met zijn uiterlijk en zijn manier van spreken. Hij is gewoon crimineel (CGVS, S., 01.09.2023, p. 17).' Wanneer u dan daarop volgend werd gevraagd wat uw ex-schoonmoeder wel zou hebben gezegd waaruit u afleidt dat hij veel invloed heeft antwoordt u opnieuw niet op de vraag en geeft u het volgende, opnieuw ontwijkende, antwoord: 'Hij vertelde zelfs over hoe hij in op een dag in een restaurant is binnengegaan waar de politieagenten aan het feesten waren en iedereen heeft hem met eer ontvangen. Ik heb ook gehoord, dat op een dag, toen hij in een restaurant is binnen gegaan, hij wilde iets reserveren en op dat moment zaten daar criminele autoriteiten. En toen ze hem hebben gezien zijn ze opgestaan om hem te eren. Ik heb ook gehoord dat hij goede kennissen heeft bij vliegtuigmaatschappij Georgian Airways (CGVS, S., 01.09.2023, p. 17).' U verklaarde ook dat u vernomen heeft dat de zoon van de stiefvader van uw ex-echtgenote in de gevangenis zou zitten. U weet bovendien ook met zekerheid dat die zoon vroeger al in de gevangenis zat (CGVS, S., 01.09.2023, p. 10, p. 16 en p. 18). Deze verklaringen vallen echter moeilijk te rijmen met uw beweringen dat de stiefvader van uw ex-echtgenote net onder de generaal van de Veiligheidsdienst stond (CGVS, S., 01.09.2023, p. 10), of misschien zelf al generaal was, en hij bijzonder invloedrijk en machtig zou geweest zijn. Als de stiefvader van uw ex-echtgenote er niet in slaagde zijn eigen zoon uit de gevangenis te houden kunnen er ook wel vragen gesteld worden bij uw beweringen dat de stiefvader van uw ex-echtgenote zo invloedrijk en machtig is. Bovendien moet in dit verband nog worden vermeld dat zelfs wanneer de stiefvader van uw ex-echtgenote invloedrijk en machtig zou geweest zijn, wat kan betwijfeld worden zoals hoger aangegeven, handelingen van individuele ambtenaren van veiligheidsdiensten niet kunnen worden gelijkgesteld met een georganiseerde vervolging en/of het toebrengen van ernstige schade door de Staat of op het niveau van de Staat. Een dergelijk persoon is geen vertegenwoordiging van het hele machtsapparaat van Georgië en derhalve volstaat uw uitleg niet om het niet inroepen van bescherming van de autoriteiten te rechtvaardigen. We moeten verder nog vermelden dat u ook helemaal geen advocaat heeft geraadpleegd om te zien wat u zou kunnen doen. U heeft zich ook niet gewend tot de Public Defender of tot de ngo's in Georgië die de rechten van mensen verdedigen (CGVS, S., 01.09.2023, p. 17-18). Uw motivering dat dit allemaal geen zin had, bijvoorbeeld omdat ngo's zelf bescherming nodig hebben (CGVS, S., 01.09.2023, p. 18), kan niet worden weerhouden. Uit de hierboven aangehaalde informatie blijkt duidelijk dat deze personen en instanties in Georgië nuttig kunnen worden aangewend door iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden. Indien u zich niet heeft gewend tot de bevoegde autoriteiten kan er moeilijk verwacht worden dat de autoriteiten daadwerkelijk optreden. Het doel van een klacht is het voorkomen of oplossen van problemen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van een bepaald probleem/ misdrijf, dan kunnen ze hier vanzelfsprekend ook niet tegen optreden. Er valt aldus nergens uit uw verklaringen enige indicatie te halen dat u ook een beroep heeft gedaan op bescherming en bijgevolg is uw asielrelaas dan ook ongegrond, nog afgezien bij de vragen die kunnen worden gesteld bij de geloofwaardigheid van uw asielrelaas, zoals hoger aangegeven."

Door in het verzoekschrift louter zijn eerdere verklaringen over de stiefvader van zijn ex-echtgenote en diens zoon te hernemen, het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal en het opwerpen van blote beweringen, kan hij zijn gebrek aan kennis over het profiel en de functie van de stiefvader van zijn ex-echtgenote allerminst ontkrachten, noch zijn nalaten om op enigerlei wijze nationale bescherming te verkrijgen vergoelijken.

Gelet op het voorgaande overtuigt verzoeker niet dat hij in geval van een terugkeer naar Georgië, met betrekking tot de door hem gevreesde problemen – los van de vraag naar de waarachtigheid ervan – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Georgië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten en dat deze niet bij machte of niet willig zouden zijn om hem hulp en/of bescherming te bieden. Hij toont aldus niet aan dat in zijn geval geen doeltreffende niet-tijdelijke

bescherming vanwege de overheid in Georgië beschikbaar zou zijn, noch dat hij daartoe geen toegang zou hebben en hij slaagt er dan ook niet in met concrete, valabele en objectieve elementen aan te tonen dat de Georgische autoriteiten geen redelijke maatregelen treffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade die hij zegt te vrezen.

2.3.8.11. Verzoeker voert voorts geen verweer tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de procedure voorgelegde documenten, zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal, die worden toegelicht in de bestreden beslissing, deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden vrees voor vervolging.

2.3.8.12. Het geheel aan documenten en de verklaringen van verzoeker in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat verzoeker niet aannemelijk maakt Georgië te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging door zijn ex-schoonfamilie.

Daarmee is dan ook komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker.

2.3.8.13. Voorgaande vaststellingen volstaan voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A, (2), van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op het lopen van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.

2.3.9. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in het administratief of rechtsplegingsdossier, noch in onderhavig verzoekschrift enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van voormelde rechtsgrond zou kunnen verantwoorden. Verzoeker brengt zelf geen gegevens in dit verband aan.

2.3.10. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.11. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.12. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker door het commissariaat-generaal, zo weze herhaald en benadrukt, uitvoerig werd gehoord. Tijdens zijn persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Georgisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van nationaliteit van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.3.13. Waar verzoeker in hoogst ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het commissariaat-generaal, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig maart tweeduizend vierentwintig door:

V. SERBRUYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS